

ผลการฝึกแฮโดอิงต่อการพัฒนาทักษะการพูด: ด้านความเร็วและความถูกต้อง *

กศณีย์ เมธาพิสิฐ **
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการฝึกแฮโดอิงของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้ความเร็วในการอ่านออกเสียงก่อนและหลังฝึกแฮโดอิง และความถูกต้องในการออกเสียงขณะฝึกแฮโดอิงเป็นดัชนีชี้วัดทักษะการพูด และเพื่อสำรวจลักษณะการออกเสียงที่ผิดและความคิดเห็นของผู้ฝึกแฮโดอิงที่มีต่อกิจกรรมการฝึกแฮโดอิง ผลการศึกษาพบว่า 1) การฝึกแฮโดอิงมีประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการพูดให้เร็วและคล่องขึ้น 2) การฝึกแฮโดอิงช่วยแก้ไขการออกเสียงที่ผิดได้ โดยเฉพาะอัตราความถูกต้องในการออกเสียงจะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในการฝึกครั้งที่ 2 เมื่อเทียบกับครั้งแรก 3) ข้อผิดพลาดในการออกเสียง ได้แก่ การเน้นเสียงสูงต่ำในคำประสม การออกเสียงคำที่มีเสียง ち、つ การออกเสียงคำยืม จากภาษาต่างประเทศ และการออกเสียงสำนวนท้ายประโยค และ 4) ผู้ที่ฝึกแฮโดอิงรู้สึกว่าการฝึกแฮโดอิงมีประโยชน์ โดยรู้สึกพึงพอใจในระดับมากถึงมากที่สุด ในด้านการพัฒนาการออกเสียงของผู้ฝึกเอง ช่วยให้ออกเสียงได้คล่องขึ้นเป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษามากขึ้น และตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดในการออกเสียงของตนเองอันนำไปสู่การแก้ไขเสียงที่ผิดได้ด้วยตนเอง ผู้ฝึกแฮโดอิงทุกคนระบุว่าความน่าสนใจของเนื้อหาที่ใช้ฝึกมีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ สำหรับระดับความยากง่ายของเนื้อหาที่ใช้ฝึก หนึ่งในสามของผู้ฝึกคิดว่าไม่จำเป็นต้องเป็นเนื้อหาที่ง่าย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ฝึกส่วนหนึ่งต้องการฝึกที่ทำหายด้วย

คำสำคัญ

การฝึกแฮโดอิง ทักษะการพูด ความเร็ว ความถูกต้อง

* บทความนี้ เปรียบเรียงจากข้อมูลที่นำเสนอในงานประชุมวิชาการ The 53rd Annual Meeting of the Japanese Association of Educational Psychology ณ Hokkaido Citizens Actives Center Kaderu 2.7 ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2011

** รองศาสตราจารย์, ที่อยู่: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต, e-mail: tasmetha@gmail

The Effects of Using Shadowing on Improving Oral Skills: Emphasis on speed and accuracy *

Tasanee Methapisit **

Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

Abstract

This paper aims to investigate the effects of shadowing on improving students' oral skills in the Japanese language. In this study, the speed of oral reading before and after training with shadowing techniques, and accuracy of speech, were used as oral skills indicators. Types of errors and the attitude of students towards shadowing activities were also addressed. The results revealed the following: 1) the shadowing techniques were useful in improving the speed of oral reading; 2) the shadowing techniques improved accuracy of pronunciation—especially significant improvement was found between the first and second use of shadowing activities; 3) pronunciation errors were found in the speech: accents, for example, with compound words, with the “chi” and “tsu” sounds, in the pronunciation of loanwords, and in the intonation of sentence-final expressions; 4) the subjects of the experiment felt that shadowing techniques were the most

useful for improving their own pronunciation, helping them to pronounce more naturally and with fluency, and that the techniques helped them to gain awareness of their own pronunciation. All subjects of the experiment confirmed that interesting material could motivate their learning. As for the difficulty level of the material, one third of the subjects stated that it was not necessary to use easy material, which implies that they need a challenge in their training.

Key words

shadowing, oral skills, speed, accuracy, difficulty level of the material

* This work was supported by a Grant-in-Aid from the Japan Society for the Promotion of Science Scientific Research, No: (B)21402007, P.I: Prof. Sakoda Kumiko.

** Associate Professor, Address: Faculty of Liberal Arts, Thammasat University, Rangsit campus, e-mail: tasmetha@gmail.com

1. บทนำ

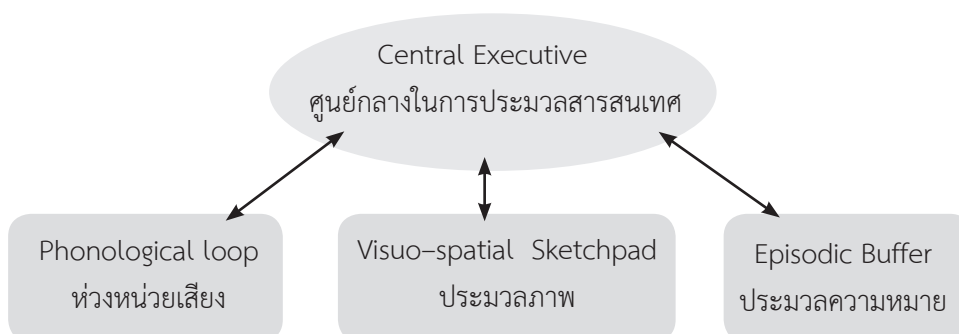
คำว่า แชโดอิง (Shadowing) มีผู้ให้นิยามไว้ดังนี้

“Shadowing is an act or a task of listening in which the learner tracks the heard speech and repeats it as exactly as possible while listening attentively to the in-coming information.” (Tamai, 1997)

กล่าวคือ แชโดอิง หมายถึง การฝึกพูดซ้ำตามเสียงที่ได้ยินให้ได้ถูกต้องที่สุดในทันที ซึ่งเป็นเทคนิคขั้นพื้นฐานสำหรับฝึกผู้ที่จะเป็นล่าม แนวคิดเชิงทฤษฎีที่สนับสนุนการฝึกแชโดอิงเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา คือ ทฤษฎีการเรียนรู้พุทธิปัญญานิยมของ Baddeley (1974, 2000) ซึ่งกล่าวว่า ในสมองของมนุษย์จะมีศูนย์กลางในการประมวลผลสารสนเทศ ซึ่งมีพื้นที่ช่วงระยะความจำ (working memory) แบ่งได้เป็น 3 ส่วนดังภาพที่ 1 และส่วนที่สำคัญสำหรับการฝึกแชโดอิงคือการประมวลผลเกี่ยวกับเสียงหรือสารสนเทศทางภาษาพูด ที่เรียกว่าห่วงหน่วยเสียง (phonological loop) ซึ่งมีความจำช่วงระยะทำงานเพียง 2-3 วินาที

งานวิจัยที่เกี่ยวกับแชโดอิง เริ่มมีมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในการศึกษาด้านจิตวิทยา หลังจากที่ได้มีการนำเทคนิคแชโดอิงมาใช้เป็นวิธีฝึกขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ที่จะทำงานล่ามมาระยะหนึ่งจนพบว่า เทคนิคดังกล่าวเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้ฝึกทักษะล่าม ต่อมาจึงได้มีการนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในประเทศญี่ปุ่นอย่างกว้างขวาง Kadota (2004) กล่าวว่า เทคนิคแชโดอิงมีประโยชน์อย่างยิ่งในการกระตุ้นความสามารถในการประมวลผลสารสนเทศ อาทิ การประมวลผลจากเสียงที่ได้ยินเพื่อเก็บไว้ในพื้นที่ช่วงระยะความจำของเรา เช่น การจดจำหมายเลขโทรศัพท์ใหม่ๆ เราจะพยายามท่องซ้ำให้ขึ้นใจซึ่งจะทำให้เกิดการบันทึกหรือจดจำไว้ในสมองนานขึ้น แชโดอิงจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ผ่านการพูดทวนซ้ำๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับหลักการการประมวลผลสารสนเทศของมนุษย์ (Information Processing) ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ระยะคือ 1) การบันทึกผัสสะ (sensory register) 2) ความจำระยะสั้น (short-

ภาพที่ 1 ความจำระยะปฏิบัติงาน (working memory)

หมายเหตุ: ข้อมูลจาก <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/e/e1/Baddeley.jpg>
ภาษาไทยโดยผู้วิจัย

term memory) 3) ความจำระยะยาว (long-term memory)

งานวิจัยเชิงทดลองที่ระบุว่า การฝึกแชโดว์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดในภาษาอังกฤษ ได้แก่ Tamai et al. (2002) และ Torikai 2003 ต่อมาได้มีการนำเทคนิคแชโดว์ไปทดลองกับการฝึกทักษะการออกเสียงในภาษาญี่ปุ่นเพื่อแก้ไขการออกเสียง เสียงเดี่ยว และการเน้นเสียงสูงต่ำ ดังปรากฏในงานวิจัยของ Hagiwara (2005), Mochizuki (2006), Iwashita (2008) และ Karasawa (2009) เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ระบุว่า เทคนิคแชโดว์นั้นนอกจากจะมีประสิทธิภาพในการแก้ไขการออกเสียงแล้วยังทำให้ระยะเวลาการทำงานของ ความจำดีขึ้น จดจำได้มากขึ้น กระตุ้นให้เกิดการจัดความรู้ทางภาษาด้านความหมายด้วย ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการด้านการฟังและการใช้ภาษาโดยเฉพาะในผู้เรียนที่มีระดับความรู้ทางภาษาญี่ปุ่นในระดับต้น อาทิ Sakoda & Matsumi (2004, 2005), Sakoda (2006) และ ทศนีย์ เมธาพิสิฐ (2554) ระบุว่า การฝึกแชโดว์ซ้ำๆ สามารถแก้ไขการออกเสียงคำยืมจากภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวไทยได้ระดับหนึ่ง Kinoshita (2005) ระบุถึงประสิทธิภาพของการฝึกแชโดว์ที่มีต่อความคล่องในการอ่านออกเสียง (oral reading fluency)

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผลการฝึกแชโดว์ใน 4 ประเด็นดังนี้

- 1) การฝึกแชโดว์มีผลต่อระดับความเร็วในการอ่านออกเสียงหรือไม่
- 2) การฝึกแชโดว์ช่วยพัฒนาให้เกิดความถูกต้องในการออกเสียงมากน้อยระดับใด

3) ลักษณะที่การฝึกแชโดว์สามารถปรับปรุงได้และปรับปรุงได้จำกัดมีอะไรบ้าง

4) ผลการฝึกแชโดว์ในทักษะของผู้ฝึกแชโดว์เป็นอย่างไร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1. ส่วนการทดลอง และ 2. ส่วนการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

สำหรับการทดลองมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 การเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บเป็นไฟล์เสียงที่บันทึกการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทย โดยเก็บบันทึกไว้ทั้งหมด 6 ครั้งตามรายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ 1 ไฟล์เสียงที่อ่านออกเสียงตามสคริปต์ (oral reading) ก่อนเริ่มฝึกแชโดว์

ครั้งที่ 2 ไฟล์เสียงที่ฟังเสียงต้นแบบและอ่านออกเสียงตามสคริปต์ (parallel reading)

ครั้งที่ 3 ไฟล์เสียงที่ฟังเสียงต้นฉบับไปพลาจฝึกพูดตามในทันทีโดยเน้นการเลียนเสียงให้เหมือนต้นฉบับ (prosody shadowing with script)

ครั้งที่ 4 ไฟล์เสียงที่ฟังเสียงต้นฉบับไปพลาจฝึกพูดตามในทันทีโดยเน้นการเลียนเสียงให้เหมือนต้นฉบับ (prosody shadowing with no script)

ครั้งที่ 5 ไฟล์เสียงที่ฟังเสียงต้นฉบับไปพลาจฝึกพูดตามในทันทีโดยเน้นความเข้าใจเนื้อหา (content shadowing)

ครั้งที่ 6 ไฟล์เสียงที่อ่านออกเสียงตามสคริปต์ (oral reading) หลังฝึกแชโดว์

ข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์ความเร็ว คือ ข้อมูลการอ่านออกเสียงในครั้งที่ 1 และ 6 ซึ่งมีการบันทึกเสียงลงในเครื่องบันทึกเสียง (IC recorder) เป็นรายบุคคลในชั้นเรียน ส่วนข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์ความถูกต้องคือข้อมูลการฝึกแอดอิ่งในครั้งที่ 2-5 โดยกลุ่มทดลองบันทึกเสียงเองและส่งให้แก่ผู้วิจัยทางอีเมลทุกวัน กลุ่มทดลองมีประสบการณ์การฝึกแอดอิ่งมาแล้วประมาณ 6 สัปดาห์

สำหรับข้อมูลแบบสอบถามนั้น เป็นการจัดทำแบบสอบถามหลังจากที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้ผ่านการฝึกแอดอิ่งมาแล้วประมาณ 6 สัปดาห์

3.2 บทเรียนที่ใช้ในการทดลอง

บทเรียนที่ใช้ในการทดลองคือ ข้อความและไฟล์เสียงจากตำราภาษาญี่ปุ่น 『アカデミック・ジャパニーズ : 大学で学ぶための中・上級者用日本語テキスト』 (Academic Japanese for international students) โดยสำนักพิมพ์ The Japan Times โดยนำข้อความมาจัดทำเป็นแบบฝึก 2 โมเดลดังนี้

ตัวอย่างโมเดล A

では、大学祭参加についての説明会を始めます。私は実行委員の青山です。全体の流れを説明しますから、よく聞いて間違いのないようにお願いします。まず、企画内容と希望する場所を決めてください。場所は、テント、教室、特別な場所の 3 種類です。今月 10 日までに企画受付をしてください。これからお渡しする企画受付書。。。

ตัวอย่างโมเดล B

びんに入った飲み物は、デポジットがかかれて売られています。飲み終わった容器をお店に返すとデポジットが戻ってくるわけです。デポジットの割合が高いので、ほとんどの人がお店に返しに行くのです。例えばミネラルウォーターなどの中身は 70 円ですが、びんは 50 円のデポジットです。しかも飲み物の容器は 20 回以上リユースすることが決まっているそう。。。

3.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักศึกษาเพศหญิง วัย 21-22 ปี จำนวน 17 คน ในจำนวนนี้แบ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เรียนที่ประเทศญี่ปุ่น 5 คน และผู้ที่ไม่มีความรู้ประสบการณ์เรียนที่ญี่ปุ่นจำนวน

12 คน และจากการสำรวจการกระจายตัวของความสามารถภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนโดยใช้ SPOT (Simple Performance Oriented Test)¹ ชุด A และ B รวมทั้งข้อสอบไวยากรณ์และข้อสอบเรียง

¹ SPOT (Simple Performance Oriented Test) คือแบบทดสอบอย่างง่ายใช้สำหรับสำรวจความสามารถภาษาญี่ปุ่น 小林典子・フォード丹羽順子・山元啓史 (1995) 「『日本語能力簡易試験 (SPOT) 』の得点分布・傾向」 『筑波大学留学生センター日本語教育論集』第 10 号: 107-120.

ลำดับคำในประโยค ในเบื้องต้นพบว่าในกลุ่มทดลองนี้ มีผู้ที่มีผลคะแนนระดับสูง 3 คน ระดับกลาง 11 คน และระดับต่ำ 3 คน

3.4 วิวิวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ ใช้โปรแกรม ANOVA4 และวิเคราะห์ผลด้านทักษะการใช้ภาษาจากผลการประเมินโดยเจ้าของภาษาและแบบสอบถามจากกลุ่มทดลอง

1) เปรียบเทียบเวลาในการอ่านออกเสียงของกลุ่มทดลองในครั้งที่ 1 และ 6 ซึ่งบันทึกไว้ด้วยไอซีเรคคอร์ดอร์ โดยใช้หน่วยเป็น วินาที และหาค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มทดลอง

2) เปรียบเทียบอัตราจำนวนที่ออกเสียงผิดพลาดของกลุ่มทดลอง ซึ่งประเมินโดยเจ้าของภาษา โดยแบ่งเป็นโมเดลข้อความ A และโมเดลข้อความ B โดยเปรียบเทียบเป็นคู่ ระหว่างคำผิดที่พบในการอ่านออกเสียงในครั้งที่ 1 เทียบกับ ครั้งที่ 2-ครั้งที่ 5 เพื่อดูพัฒนาการการปรับปรุงแก้ไขการออกเสียงที่ผิดด้วยตนเองของกลุ่มทดลอง

3) ศึกษารายละเอียดเสียงที่กลุ่มทดลองส่วนใหญ่จะผิดบ่อยครั้งหรือแก้ไขได้ยาก โดยพิจารณาจากความถี่ในการผิดโดยรวม

4) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยรวมจากการตอบแบบสอบถามที่สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อผลการฝึกแอดอิง โดยแบ่งระดับ

คะแนนเป็น 5 ระดับ (1-5) จากไม่เห็นด้วยเลย ไม่ค่อยเห็นด้วย เฉยๆ ค่อนข้างเห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 ผลการฝึกแอดอิงที่มีต่อระดับความเร็วในการอ่านออกเสียง

ข้อความโมเดล A ซึ่งมีความยาวต้นฉบับเป็น 170 วินาที และ โมเดล B ซึ่งมีความยาวต้นฉบับเป็น 210 วินาที นั้น ผลจากการสำรวจความเร็วในการอ่านออกเสียงโดยไม่ได้ฟังเสียงต้นฉบับในครั้งที่ 1 ที่วัดก่อนการฝึกแอดอิง เทียบกับความเร็วในการอ่านออกเสียงไม่ได้ฟังเสียงต้นฉบับในครั้งที่ 6 ที่วัดหลังการฝึกแอดอิง 4 ครั้ง ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางนี้แสดงให้เห็นว่า เวลาที่ใช้ในการอ่านออกเสียงครั้งที่ 6 ทั้งสองโมเดล ลดลงกว่าเวลาที่ใช้ในการอ่านออกเสียงครั้งแรกอย่างมีนัยสำคัญ (ระดับความเชื่อมั่นที่ $p=0.05$) และยังพบว่า ความแตกต่างของความเร็วในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างลดลง

4.2 ผลการฝึกแอดอิงที่ช่วยพัฒนาความถูกต้องในการออกเสียง

ในการตรวจสอบความถูกต้องในการออกเสียงโดยเจ้าของภาษา ใช้เกณฑ์การแบ่งข้อความ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเวลาการอ่านออกเสียงก่อนและหลังฝึกแอดอิงของโมเดล A และ B

(หน่วย:วินาที)				
	โมเดล A (170 วินาที)		โมเดล B (210 วินาที)	
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 6
Mean	205.53	170.18	268.18	222.65
(SD)	(23.97)	(15.46)	(36.36)	(24.95)

เป็นหน่วยย่อยระดับวลี โดยโมเดลข้อความ A มีจำนวนทั้งหมด 180 หน่วยย่อย และโมเดลข้อความ B มีจำนวนทั้งหมด 244 หน่วยย่อย การเปรียบเทียบความแตกต่าง (paired t-tests) เพื่อที่จะศึกษาความแตกต่างของอัตราออกเสียงผิดโดย

เฉลี่ย (ระดับความเชื่อมั่นที่ $p=0.05$) แสดงให้เห็นว่าอัตราการออกเสียงที่ผิดเพี้ยนในทศนะของเจ้าของภาษามีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2 ในกรณีของโมเดล A และตารางที่ 3 ในกรณีของโมเดล B

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบอัตราการออกเสียงที่ผิดของโมเดล A (จาก 180 หน่วยย่อย)

	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
Mean	97.12	64.76	61.24	58.29	59.24
(SD)	(21.38)	(22.45)	(21.17)	(17.15)	(17.88)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบอัตราการออกเสียงที่ผิดของโมเดล B (จาก 244 หน่วยย่อย)

	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
Mean	137.76	99.35	90.18	86.94	82.29
(SD)	(17.52)	(26.94)	(25.17)	(24.78)	(23.08)

4.3 ลักษณะทางภาษาใดที่ยากต่อการเรียนรู้ด้านการออกเสียงสำหรับผู้เรียนชาวไทย

เนื้อหาในข้อความโมเดล A เป็นการอธิบายเกี่ยวกับข้อแนะนำในการจัดงานประจำปีของมหาวิทยาลัย มีส่วนวนคำขอร้อง คำสั่งแบบสุภาพ ส่วนเนื้อหาในข้อความโมเดล B เป็นการเล่าประสบการณ์การไปเที่ยวที่เยอรมนี ซึ่งมีคำยืมจากภาษาต่างประเทศจำนวนมาก

จากการตรวจสอบด้วยระบบตรวจสอบระดับความยากง่ายของคำศัพท์จากเว็บไซต์

Reading tutor (<http://language.tiu.ac.jp/tools.html>) ปรากฏผลดังนี้คือโมเดล A ถูกจัดว่ามีระดับความยากของคำศัพท์ระดับสามดาว ★★★ คือ ระดับปกติ โดยมีคำศัพท์ในระดับ 3 และระดับ 4 มากกว่าครึ่งของคำศัพท์ทั้งหมดสำหรับโมเดล B ถูกจัดว่ามีระดับความยากของคำศัพท์ประเภทสองดาว ★★ คือ ง่าย โดยมีคำศัพท์ในระดับ 4 มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ทั้งหมด ดังปรากฏในตารางที่ 4 และ 5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ตารางจำแนกความยากของคำศัพท์ ในข้อความโมเดล A

จำนวนทั้งหมด	จำนวนคำศัพท์	นอกกระดาน	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	อื่นๆ
448	381	13	24	56	61	227	67
117.6%	100.0%	3.4%	6.3%	14.7%	16.0%	59.6%	17.6%
(173)	(166)	(13)	(13)	(33)	(33)	(74)	(7)
104.2%	100.0%	7.8%	7.8%	19.9%	19.9%	44.6%	4.2%

ตารางที่ 5 ตารางจำแนกความยากของคำศัพท์ ในข้อความโมเดล B

จำนวนทั้งหมด	จำนวนคำศัพท์	นอกระดับ	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	อื่นๆ
651	585	33	5	59	65	423	66
111.3%	100.0%	5.6%	0.9%	10.1%	11.1%	72.3%	11.3%
(230)	(221)	(20)	(3)	(39)	(43)	(116)	(9)
104.1%	100.0%	9.0%	1.4%	17.6%	19.5%	52.5%	4.1%

หมายเหตุ: จำนวนในสองแถวบน แสดง จำนวนและอัตราส่วนของคำศัพท์ทุกคำในข้อความ
จำนวนในสองแถวล่าง แสดง จำนวนและอัตราส่วนของคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน

ข้อความโมเดล A หน่วยวลีย่อยที่พบว่าผิดมาก ได้แก่

- 1) หน่วยวลีย่อยที่เป็นคำประสม เช่น
借用申込書を、購入申込書に、企画受付書に
借、つ เช่น 使う、始末、直接、教室
- 2) หน่วยวลีย่อยในคำที่ประกอบด้วยเสียง
ち、つ เช่น 使う、始末、直接、教室
- 3) หน่วยวลีย่อยที่เป็นสำนวนท้าย
ประโยค เช่น ものです、ありませんか、してく
ださい

ข้อความโมเดล B หน่วยวลีย่อยที่พบว่าผิดมาก ได้แก่

- 1) หน่วยวลีย่อยที่เป็นสำนวนท้าย
ประโยค เช่น するのではないでしょう、くるわ
けです、わかったのですが
- 2) หน่วยวลีย่อยในคำที่ประกอบด้วยเสียง
ち、つ เช่น 生活、使っているという、気持ち
- 3) หน่วยวลีย่อยที่มีคำคานาคานะ เช่น
ゴミ、ホームステイ先、リユースすること

4.4 ผลการฝึกแชโดว์ในทักษะของผู้ฝึก แชโดว์

จากแบบสอบถามที่สำรวจความคิดเห็น
ของกลุ่มทดลองที่มีต่อผลการฝึกแชโดว์ โดยแบ่ง

ระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ (1-5) จากไม่เห็นด้วย
เลย ไม่ค่อยเห็นด้วย เฉยๆ ค่อนข้างเห็นด้วย และ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีผู้ตอบกลับจำนวน 16 คน เมื่อ
วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยรวมได้ผลดังตารางที่ 6

จากตารางข้างต้นแสดงว่า ผู้ฝึกแชโดว์
เห็นด้วยอย่างยิ่งที่การอ่านออกเสียงหลังการฝึก
แชโดว์ดีกว่าการอ่านออกเสียงก่อนฝึกแชโดว์
และเชื่อว่าการฝึกแชโดว์ส่งผลให้สำเนียงของตัว
เองเป็นธรรมชาติมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก มีโอกาสใน
การสังเกตเห็นเสียงสูงต่ำ การเว้นจังหวะคำพูด
(pause) ได้ชัดเจนขึ้น การฝึกแชโดว์ทำให้พูดได้
คล่องขึ้น ซึ่งส่งผลให้ทักษะการออกเสียงภาษา
ญี่ปุ่นโดยรวมของตนดีขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ไข
เสียงที่ผิดได้ด้วยตนเอง และข้อที่น่าสังเกตคือ
ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่าระดับความยากง่ายมี
ผลอย่างมากต่อการฝึกแชโดว์ อย่างไรก็ตาม หนึ่งใน
สามของผู้ฝึกไม่ได้คิดว่าเนื้อหาที่จะฝึกแชโดว์
จำเป็นต้องเป็นเนื้อหาที่ง่าย และผู้ฝึกส่วนใหญ่เชื่อ
ว่าความน่าสนใจของเนื้อหาที่ใช้ในการฝึกจะส่งผล
ให้พัฒนาการพูดได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่น่าสนใจ

ตารางที่ 6 สรุปผลการฝึกแซโดอิงในทัศนะของผู้เรียน

	หัวข้อ	คะแนนเฉลี่ย (เต็ม 5)
1	รู้สึว่าการอ่านออกเสียง (oral reading) หลังฝึกแซโดอิงทำได้ดีกว่าก่อนฝึก	4.69
2	รู้สึว่าการฝึกการฝึกแซโดอิง ช่วยให้สำเนียงของตัวเองเป็นธรรมชาติมากขึ้น	4.56
3	ความยากง่ายของเนื้อหาไม่ผลต่อการฝึกแซโดอิง	4.50
4	การฝึกแซโดอิงช่วยให้สังเกตว่าควรเน้นเสียงสูงต่ำอย่างไร	4.44
5	การฝึกแซโดอิงช่วยให้รู้ว่าควรเว้นจังหวะพูดช่วงไหน	4.38
6	ชอบการฝึกการฝึกแซโดอิง และจะนำไปใช้ฝึกด้วยตนเองในอนาคต	4.31
7	ทักษะการออกเสียงภาษาญี่ปุ่นของตัวเองดีขึ้น	4.19
8	การฝึกแซโดอิงทำให้สามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้คล่องขึ้น	4.13
9	การฝึกแซโดอิงช่วยแก้ไขเสียงที่ผิดของตัวเองได้	4.13
10	เนื้อหาการฝึกที่น่าสนใจทำให้พัฒนาการพูดได้ดีกว่าเนื้อหาที่ไม่น่าสนใจ	4.06

5. สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ในการศึกษาผลการฝึกแซโดอิงที่กำหนดไว้ 4 ประเด็นได้ผลสรุปดังนี้

1) การฝึกแซโดอิงมีผลต่อระดับความเร็วในการอ่านออกเสียง เมื่อผู้ฝึกสังเกต หรือ ตระหนักได้ว่า เจ้าของภาษาพูดด้วยระดับที่ค่อนข้างเร็ว ทำให้มีแนวโน้มที่จะพยายามอ่านให้เร็วขึ้น

2) การฝึกแซโดอิง มีส่วนช่วยพัฒนาให้เกิดความถูกต้องในการออกเสียง โดยเฉพาะจะเห็นความเปลี่ยนแปลงจากการฝึกแซโดอิงในครั้งที่ 2 ที่พัฒนาได้ดีขึ้น จำนวนคำที่ออกเสียงผิดพลาดจากครั้งที่ 1 อย่างเห็นได้ชัด

3) ลักษณะทางภาษาที่คาดว่าน่าจะยากต่อการเรียนรู้ด้านการออกเสียงสำหรับผู้เรียนชาวไทย ได้แก่ 1. หน่วยวลีย่อยที่เป็นคำประสม

2. หน่วยวลีย่อยในคำที่ประกอบด้วยเสียง ち และ つ

3. หน่วยวลีย่อยที่เป็นสำนวนท้ายประโยค และ

4. หน่วยวลีย่อยที่เป็นคำยืมภาษาต่างประเทศ หรือ คำคานาคานะ เป็นต้น

ประเทศ หรือ คำคานาคานะ เป็นต้น

4) ผลการสอบถามทัศนะของผู้ฝึกแซโดอิงพบว่า มีความมั่นใจว่า การฝึกแซโดอิงมีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะพูดโดยเฉพาะในเรื่องของสำเนียง ความเร็ว ความคล่อง ที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น และที่สำคัญคือ ผู้ที่ฝึกแซโดอิงมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกแซโดอิงชอบการฝึกแซโดอิง และจะนำไปใช้ฝึกด้วยตนเองในอนาคต ซึ่งเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า การฝึกแซโดอิงมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการพูดและผู้ฝึกก็มีเจตคติที่ดีต่อการฝึกแซโดอิง

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติซึ่งมีข้อจำกัดดังต่อไปนี้ คือ

1) จำนวนตัวอย่างมีจำกัด ทำให้ไม่สามารถแบ่งตัวอย่างเป็นกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการฝึกแต่ละประเภทได้

2) การตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงทำโดยเจ้าของภาษาเพียง 1 คน ซึ่งผลการตรวจสอบความถูกต้องอาจมีลักษณะโน้มเอียงไปตามทัศนคติของผู้ตรวจสอบได้

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงที่พบโดยเฉพาะการตระหนักรู้ของตัวผู้ฝึกเองว่า “สามารถออกเสียงได้ดีขึ้นเมื่อได้ผ่านการฝึกแอโดอิง” เป็น

เสียงสะท้อนที่สำคัญที่ทำให้เชื่อมั่นได้ระดับหนึ่งว่าควรให้ผู้เรียนได้ฝึกแอโดอิงเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการออกเสียงและการพูดของผู้เรียน และสิ่งที่ผู้สอนควรใส่ใจอย่างยิ่งคือเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการฝึกควรเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจในมุมมองของผู้ฝึก สิ่งที่ควรศึกษาเพิ่มเติมต่อไปคือ เนื้อหาลักษณะใดที่เหมาะสมสำหรับการฝึกแอโดอิงสำหรับผู้เรียน และ รูปแบบการประเมินใดที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินพัฒนาการของตนเองได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

บรรณานุกรม

- ทัศนีย์ เมธพิสิฐ. (2554). ประสิทธิภาพของการฝึกแอโดอิงเพื่อปรับปรุงการออกเสียงคำยืมในภาษาไทย. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา* ปีที่ 27 (เล่ม 2). หน้า 67-79.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร: บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด.
- Baddeley, A.D.&Hitch,G.J. (1974). Working memory, In.G.A.Bower (ed.) *The Psychology of Learning and Motivation* (Vol.8.), New York: Academic Press, 47-89.
- Baddeley, A.D. (2000). The episodic buffer:a new component of working memory? *Trends in Cognitive Sciences* (Vol.4 No.11), pp. 417-423.
- Hagiwara, H.(2005). 「シャドーイングの日本語音声教育における有効性」『国文学論叢』第52号.
- Iwata, M.(2008). 「日本語学習者におけるシャドーイング訓練の有効性」『広島大学大学院教育学研究科紀要第2部』57, 219-228.
- Kadota, S & Tamai, K. (2004). 『決定版英語シャドーイング』コスモピア.
- Kadota, S.(2004). 『シャドーイングと音読の科学』コスモピア.
- Karasawa, M.(2009). 「シャドーイングが日本語学習者にもたらす影響—短期練習による発音面及び学習者意識の観点から—」『お茶の水女子大学人文科学研究』6, 209-220.

- Kobayashi, N., Foard Haniwa, J.& Yamamoto, K.(1995) 「『日本語能力簡易試験 (SP0T)』の得点分布. 傾向」 『筑波大学留学生センター日本語教育論集』 第 10 号, 107-120.
- Methapisit, T. (2010a) .「シャドーイングの効果に関する研究－外来語の発音矯正の観点から－」 in 『国内外の日本語学習者に対する指導法としてのシャドーイング』 2010世界日本語教育大会論文集, International Conference of Japanese Language Education 2010, 31 July -1 August, National Cheng-Chi University, the Association of Japanese Language Education Taiwan and Japanese Language and Literature Association of Taiwan, 30 July-1 August 2010 at Taipei, Taiwan, CD-Rom item no.519, 1417-2-5.
- Methapisit, T. (2010b).「外来語の発音矯正に対するシャドーイング法の効果と限界」 “Effectiveness and Limitation of Shadowing Technique to Improve Pronunciation of Loanwords in Japanese” presented in the International Symposium “The Application of Shadowing Method on the Acquisition of Second Language Speech” 2010, 3 August 2010 at National Taichung Institute of Technology, NTIT.
- Mochizuki, M.(2006).「シャドーイング法の日本語教育への応用を探る－学習者の日本語能力と シャドーイングの効果に対する学習者評価との関連性を中心に－」 『関西大学視聴覚教育』第29 号, pp. 37-55, 関西大学.
- Sakoda, K.(2006).「「わかる」から「できる」への運用能力養成のためのシャドーイングの研究」 日本語教育国際研究大会 口頭発表資料, ICJLE 2006, New York.
- Sakoda,K & Matsumi, N.(2004).「日本語指導におけるシャドーイングの基礎的研究－「わかる」から「できる」への教室活動の試み－」 『2004年度日本語教育学会秋季大会予稿集』, 223-224.
- Sakoda, K & Matsumi, N.(2005).「日本語指導におけるシャドーイングの基礎的研究(2)－音読との比較調査からわかること－」 『2005年度日本語教育学会秋季大会予稿集』, 241-242.
- Tamai, K. (1997).「シャドーイングの効果と聴解プロセスにおける位置づけ」 『時事英語学研究』第36号日本時事英語学会.
- Tamai, K., Nishimura, T., Tanaka,F.& Funayama, N.(2002).「シャドーイングの有効性をめぐって－外国語教育と通訳教育の視点から」 『通訳研究』No. 2日本通訳学会.

- Torikai, K. (ed.). 玉井健・染谷泰正・田中深雪・鶴田知佳子・西村友美. (2003).
『はじめてのシャドーイング』 学習研究社.
- Wiltshier, J. (2007). Fluency through shadowing-What, why, and how? In
K.Bradford-Watts (Ed.), JALT2006 Conference Proceedings. Tokyo: JALT,
498-506.

